

ŽENSKÁ HLÍDKA

Poradatelka M. Hrušková
Terza Dubrovská

Píseň

Zpívalo mi bouřné moře do svých tlukých snů,
povídalo, co je hůře na tom jeho dnu.

Ve vlnách co sta je skryto, jaký velký žal!
V hlubinách se smutně žíť to, kvílí steskem dál...

V peregích to stále hlásí, pláče jako muž—
ach, co bídy, bédných duší avidělo už!

Zpívalo mi bouřné moře do svých tlukých snů—
malé je to moje hoře, smutky zašlých dnů!

ZIVOT NÁS PODOBEN JE MORI.

Život lidský podoběn jest do jistoty moří, jehož rozčecené vlny se střídavě rozbourí a zase utiší. A, když hladina jeho se nám zdá tihá, hladká, z nenadání se rozvíří a buráčí a hrozí zkázu všemu, na něm se nalézajícímu.

Vyplyneme na moře v lodích, vším pohodlím vyzdobené. Hudba hraje, tančí se, hoduje, lid se baví v růžové náladě a v této náladě nikdo ani netuší, že voda nemá trámů a že jsou pouze na povrchu, dno je hluboko. A než se nadějeme, lodice naše jest zničena na tomto velkém moři jako skořápka a často se stává, že se potopí a pochová vše i s nádejšími.

Člověk vstupuje do života pln nadějí, v myslí své tvoří plány, stává hrady, netuší ani v tom svém zanícení, že stává mnoha přelomů a že i jeho může zastihnouti pohroma, nezdar!

Člověk ve své kočcebe životní, plující po vlnách své existence, dovede-li dobře veslovati a vzdorovati všem nárazům rozbourěných vln, přepluje moře života, aniž by se setkal s velkými nesnadněmi, kdežto druhý zápasí s vlnami stále, až poněkud pohltnu, vysílén stálou námahou, aniž by dospěl cíle, ježž sobě vytknul.

A tak život mnohých jest podoběn hladině mořské, na pohled klidné, ale v hlubinách svých skrývající mnoho záhady.

My, ženy českého původu, nevěnujeme dosti pozornosti otázkám, jež denně vyskylují se na obzoru k luštění. Hlavně bychom měly se zabývati otázkou ekonomickou v každém ohledu, dráhotu potravin by měla nás k tomu donutiti. Říkání sousedkám "to je všechno drahé," nám něčeho nepřinese, pouze nedůvěru v sama sebe. Každá z nás by měla přitratí po přefičkách a pak doporučiti nápravu. Jisté poměry jsou takové, že jednotlivce žádá drahé věci, aniž by dbal skutečné ceny jejich, jen když může říci, já za to dal tolik a tolik. Úspora v domácnosti a jednotlivce jsou z jediných léků proti dráhotě, poněvadž pravidlo, jímž se ceny řídí, je "zářoba a poptávka". Myslíci žena a matka "hospodyně", měla by mnoho vykonati v tomto směru, poněvadž přepych přináší vydělkářství. Zachovávaní ekonomických pravidel a pracování v zdokonalování politických poměrů nám mohou přinésti zdatnou úlevu, avšak neschme zapomenouti, že výstřednosti vždy věci zhorší. — Kdyby americký lid čelil tomu pravým směrem, a zanechal domácnosti, že bohatá Amerika v každém směru, nemusel by lid vše zápolit s nezdarnými poměry, v nichž se nalézáme. Je známo, že vydělkářství doučuje zvyšování mzdy, a obě snižuje kupní cenu dollaru.

Je to chůze po tom světě, kam se trocha šine; dnes už žena přešla hory, a přejde také jiné.

Na vás, paní Hrušková! Žena v této válečné době přehází převor, a níž by k tomu potřebovala stáletou nauku, jako muž

Žena dovede lépe vzdorovati neduhu, nežli muž, ač tž je od přírody silnější tělesně konstruována.

Až žena se dostatečně přizpůsobí okolnostem, jež jí postavily na úroveň s mužem, muž bude nucen zrychlit své tempo v pokroku s duchem času a s ostřivením důvtipu.

V důsledku přijetí hlasovacího práva žen v této zemi, nastal ženě úkol sledovati postup vývoje politického, v němž jí bude rozhodovati o problémech, kterých přechodná doba přináší a kterých májí velkého pro ně významu.

Válečná doba nám dokazuje, že žena dovede studovati problémy, jež poměry a okolnosti přinesou, a oddanost její k rodině a budoucí úspěch zdvojnásobí její energii tak, že budoucí pokolení budou zlepšena a ženskást její ořena jako v době rytířské.

Josefina Anžová, Dorchester, Nebr. — Ct. paní poradatelko "Ženské Hlídky"! Promiňte laskavě mé smělosti, nebudu však obtěžovat dlouho, jelikož na farmě není mnoho času nazbyt. Člověk je stále v kole, ať už hraje, nebo ne! Za uveřejnění těchto několika řádek žádám, abych totiž poděkovala svým sousedkám, pí. Anně Jan Nerudové st. a pí. Josefíně Tůmové, za darování mně něčeho odloženého prádla a šatstva pro děti svých sester v Cechách. Všecko jsem jim s mnoha jinými věcmi a peněžitým obnosem již poslala. Z dopisů od nich se doviďláme, jak je tam zle o oděv a vůbec všecko ostatní. Tanním lidem bylo zajisté velmi mnoho útrap zažiti. A pro koho! — K vůli panořaveným choutkám jednoho nadutého Němce! Potřebovali bychom více úrody, abychom mohli více dávat. Máme zde strašně sucho, takže vydatný déšť byl by velice žádoucím, aby se to těm našim staronorským lépe oralo a tím byli by pak veselější. Takto jsou z nich staři bruchoni, neboť ten pluh s nimi na všechny strany mlátí. Teta Tůmová, až půjdete do "Ženské Hlídky", tak zavolejte, půjdeme spolu, jelikož dvěma bude cesta kratší a veselější. Dnes jdu k humy, tak aby nás někdo neviděl, poněvadž řevím, jak s návštěvou svých dopadnu. Než, děj se vůle Matouškova! Když ale už jsem zde, musím se tedy pochlubit, že mně kyvoeny neočekávané přivedly kufčátka, jež si kdesi v tráve vyseděly. Jedna jich má 7, druhá 4 a třetí za sebou vodi 2. Jsou však vesměs pěkná a působí mně radost, ač myslím, až nastanou chladna, že zahynou. Na koně pak vás všechny zde i přátele v Cechách srdečně zdravím.

Ctění přítelkyně! Velice nás těší, že jste do naší "Hlídky" zavítala a pevně doufám, že se nyní stane tak častěji. Jenom žádné obavy z toho koše, ten jsme již dávno stranou odložili. Srdečně vás zdravím — Pořadatelka.

Františka Havlíková, Lawton, Okla., 14. srpna 1919. — Ctění paní poradatelko "Ženské Hlídky"! Nejdříve ode mne přijmete srdečný pozdrav a ujištění, že vás nebudu dlouhým dopisem obtěžovat! Na okamžik chci si počkat do naší "Hlídky" zaskočit a požádat vás, byste laskavě můj příspěvek \$2.00 odevzdala do sbírky pro fond Alice Masarykové. Další \$2.00 zároveň pošlu p. Jan Krupička. Na ty ubohé sirotky ve staré naší vlasti měl by však každý pamatovat. My jsme zde pomáhati dost a, když se nedostávalo peněz, tak jsme věnovali jiné věci. Za ty dva roky, co jsme zde, jsme téměř nicého neskládli a sotva že jsme takto k živohiti udlali. Letos bylo to trochu veselější, pšenice byly přehně, zase ale poklidily ji housenky. Ovsa, jež sklázy, byly zvláště pokřozeny. Když se obilí sekal, dostavily se deště a tak se to špatně dělalo, neboť obilí klesalo a jen stěží se sbralo. Světla trpělivost musela při tom býti. Zabránky jsme tu měli dosti pěkné a byla radost na ně se dívat. Máku jsme též dosti skládli. Dyni (squash)

Marie Hotového, Danube, Minnesota, 12. srpna 1919. — Ctění paní poradatelko. Tak nyní jest zase poněkud volněji na farmách — seno a též obilí ve stohách. Je nom že obilí nedořálo — usehlo nejvíce to odstání pšenice, která zde sype od 3 do 5 bušů po akru a, jak jsme slyšeli, v elevatorrech platějí za ni pouze \$1.71 buš. Ostatní obilí lépe našlo a ovsa zde vysypou od 30 do 50 bušů po akru. Kukuřice, jak nyní si stojí, mohla by také asi tolik vydat. Dnes dostal se deštěk, který jsem zde již potřeboval, byl ale malý. Bramborů bude rovněž málo, jelikož nám zde příliš záhy usehla. Nyní máme zde již mírnější tepla a nosi byvají chladnější, tak že se to dobře spí při otevřených oknech. V minulém měsíci obdrželi jsme z Čech od mojí matky dopis, ve kterém mezi jiným sděluje, že se čtyři mojí bratři navrátili z vojny domů. Anton Dufek, nevlastní můj bratr, navrátil se též ku svojí rodině zdráv. Tomu bylo již 48 roků, když byl k vojsku znovu povolán; bratr Josef Dufek na vojnu jíti nemusel, jelikož jest zaměstnan při dráze. Bratr František byl v Uhrách a bratr Josef konal v ruském Polsku službu jako četník a měl se prý při tom dobře. Když však se vrátil ku svojí rodině do Vídně, bylo tam prý tak zle, že si pro nějaké to živohiti přijel do své rodině dědiny — Spěti, odkud pak si vezl 25 kg bramborů, 12 kg mouky, 2 litry mléka a 18 vajec — a to vše bylo mu na hraních odnáto. Ač tomoť bratru bylo od malicka mnoho přičlů zažiti, přece hlavní věc jest, že se z něho stal dobrý fenesník — truhlář a vždy se dobře o svoji rodinu staral. Nejmladší bratr Čenek byl v Rumunsku, kde střížen byl zimní a po tři měsíce strávil v nemocnici. Přitomné opět prý šel proti Uřinm. V Cechách prý mnoho lidí už nyní umírá. Též nás matka žádala, bychom jí poslali podobanky vnuček, na ně stěže vzpomíná. Pí. M. je jedinou jame ovšem mílerádi hovnělí. Před devíti léty jsme matky vyplafili cestu sem do Ameriky, aby zde sklonek svého života strávila. Zde ale se jí nechtělo nijak lžbit a tak po dvouletém zde pobytu vraceła se opět do dřívějšího svého domova. Od pevného jejího úmyslu nemohla jí ani smůlka Růženka, její potěšení, odvrátiti, a ani druhá vnučka Blanka, kterou chořovala a "nejnárojnější svořeněčko" jmenovala. Od té doby přibyla jí vnučka Helenka a vnuk Václav, z nichž bude mtií babička zajisté též nemalou radost. Ctění paní poradatelko, vám též zasílám jednu pohlednicí, nesooucí podobenky svých vlastních dětí. Podrabe se pokusím napsat opět něco zajímavějšího do "Ženské Hlídky". Nemožu se nijak domyslet přičiny, proč tak málo dopisů se nalézá v "Ž. H."

Milá přítelkyně! Přijmete srdečný dík za podobenky svých milých dětí, z kterých vskutku můžete mít radost; jsou to věru hezounké děti a babička se jistě políbí na ně velice potěši. Zdraví vás všechny a těší se na další vaše příspěvky — Pořadatelka.

Matilda Kovářková, Marienthal, Kans., 12. srpna 1919. — Ctění paní poradatelko "Ženské Hlídky"! Osmělím se též s krátkými dopisy zasílat do naší státi. Byli jsme již několikráte ku zasílání dopisů vyzdobeni, manžel můj však se nikdy nemůže ku psaní dostat. Pokusím se tudíž sama o to, neboť doučnuje mne k tomu

man teš hodně a tu jsem se pokusila něco jich zasílat, povídala tato však všechny zde shysají, ačkoli si při tom pečlivě počínám, jako při nakládání broskví a dobře je uzavřu. Byla bych paní poradatelce povděčna za návod, jak si při tom počínat.

Ctění přítelkyně! Přijmete vřelý dík za příspěvek ve jménu těch ubohých dětí. Co se týče zavřování turků, aby vydržely, musí se tyto hodně dlouho vařiti a pak rychle uzavřiti. Nakrájet je jen na malé kostičky a po připalé přidati do nich trochu cukru, neb rozvařeně dát je do láhvi a pak ještě na nějakou dobu s tímto do vody vařiti, jako se zavřívá obyčejně ve vodě, neboť všechno ovoce musí býti dobře prochláto, tak aby se všechny póry zmyly. Na jiném místě podávám návod ku sušení. Srdečně vás zdravím — Pořadatelka.

Marie Hotového, Danube, Minnesota, 12. srpna 1919. — Ctění paní poradatelko. Tak nyní jest zase poněkud volněji na farmách — seno a též obilí ve stohách. Je nom že obilí nedořálo — usehlo nejvíce to odstání pšenice, která zde sype od 3 do 5 bušů po akru a, jak jsme slyšeli, v elevatorrech platějí za ni pouze \$1.71 buš. Ostatní obilí lépe našlo a ovsa zde vysypou od 30 do 50 bušů po akru. Kukuřice, jak nyní si stojí, mohla by také asi tolik vydat. Dnes dostal se deštěk, který jsem zde již potřeboval, byl ale malý. Bramborů bude rovněž málo, jelikož nám zde příliš záhy usehla. Nyní máme zde již mírnější tepla a nosi byvají chladnější, tak že se to dobře spí při otevřených oknech. V minulém měsíci obdrželi jsme z Čech od mojí matky dopis, ve kterém mezi jiným sděluje, že se čtyři mojí bratři navrátili z vojny domů. Anton Dufek, nevlastní můj bratr, navrátil se též ku svojí rodině zdráv. Tomu bylo již 48 roků, když byl k vojsku znovu povolán; bratr Josef Dufek na vojnu jíti nemusel, jelikož jest zaměstnan při dráze. Bratr František byl v Uhrách a bratr Josef konal v ruském Polsku službu jako četník a měl se prý při tom dobře. Když však se vrátil ku svojí rodině do Vídně, bylo tam prý tak zle, že si pro nějaké to živohiti přijel do své rodině dědiny — Spěti, odkud pak si vezl 25 kg bramborů, 12 kg mouky, 2 litry mléka a 18 vajec — a to vše bylo mu na hraních odnáto. Ač tomoť bratru bylo od malicka mnoho přičlů zažiti, přece hlavní věc jest, že se z něho stal dobrý fenesník — truhlář a vždy se dobře o svoji rodinu staral. Nejmladší bratr Čenek byl v Rumunsku, kde střížen byl zimní a po tři měsíce strávil v nemocnici. Přitomné opět prý šel proti Uřinm. V Cechách prý mnoho lidí už nyní umírá. Též nás matka žádala, bychom jí poslali podobanky vnuček, na ně stěže vzpomíná. Pí. M. je jedinou jame ovšem mílerádi hovnělí. Před devíti léty jsme matky vyplafili cestu sem do Ameriky, aby zde sklonek svého života strávila. Zde ale se jí nechtělo nijak lžbit a tak po dvouletém zde pobytu vraceła se opět do dřívějšího svého domova. Od pevného jejího úmyslu nemohla jí ani smůlka Růženka, její potěšení, odvrátiti, a ani druhá vnučka Blanka, kterou chořovala a "nejnárojnější svořeněčko" jmenovala. Od té doby přibyla jí vnučka Helenka a vnuk Václav, z nichž bude mtií babička zajisté též nemalou radost. Ctění paní poradatelko, vám též zasílám jednu pohlednicí, nesooucí podobenky svých vlastních dětí. Podrabe se pokusím napsat opět něco zajímavějšího do "Ženské Hlídky". Nemožu se nijak domyslet přičiny, proč tak málo dopisů se nalézá v "Ž. H."

Milá přítelkyně! Přijmete vřelý dík za podobenky svých milých dětí, z kterých vskutku můžete mít radost; jsou to věru hezounké děti a babička se jistě políbí na ně velice potěši. Zdraví vás všechny a těší se na další vaše příspěvky — Pořadatelka.

KOUTEK

Paní Radové.

Ctění paní Radová! Doufám, že mně nezapadé, když vám předložím otázku stranu matek a sice, jak to přijde, že jedna matka má více dětí tak ráda, že sama zapominá na sebe, jen když své děti vidí šťastné a třeba je hotová i život za ně položiti, kdežto některá zase své vlastní dítky týrá a ničí. — Matka.

Odpověď Matce: Je rozdíl mezi matkami zrovna jako ve všem jiném, a rozdíl meži pochoopením jich povinností. Žena-matka, která chápe správné úkol matky, obdařena jsou přitom jemnocitem, je vždy dokonalou laskavou matkou dětem, jímž dala život. Protož jen matka, prosta těchto vlastností, může jednati jinak a matka taková je skutečně polítoivní hodná, neboť zároveň sama postrádá počtu, ježž bláží a považuje život ženy.

Milá paní Radová! Jdu též k vám s otázkou, která se vám snad bude zdáti spozilou, ale já bych ráda slyšela váš posudek. Jak to přijde, že lidé v našich všech dobročinných účlech, kteří nevíce pracovali, byvají za svoji práci ještě uznáni a zastínování klíčklouny, kteří se derou do popředí, když oni byli tu nejdříve? Těží práci vykonali, a jak se říká, prolomili led! — Jedna Nechápuvá.

Odpověď Nechápuvě: Ctění paní Nechápuvová, takový takt mezi lidem panoval a bude panovati smad, co svět světem bude, že ti, kteří pracovali a pracují pro účel věci upřímně a svědomitě, byvají v čase, když se práce chýlí ku zdaru, odstraceni hrubými držďák křiklouny, kteří pak klid "kredit" za práci, již vykonali jejich předchůdce. Lidé taci za jedou svou prosti citu a za druhé, májí hodnou porci drasti, že se nechtějí přivovžiti si cizí zásluhy. I meži hnyzem a všemi živohity se nalézá řizopasníci a nemůžeme tudíž očekávat, že i lid je jich prost.

Ctění paní Radová! Jsem dívka rozená v Cechách, ale nemám tam již žádné přátele, neb rodiče a přátelé jeli všichni do Ameriky před léty. Rodiče mně již obořeni a o přátele umloho nestořím a také jsou daleko a ani si s

dopis paní Severinové, který jsem si několikráte přečetla. Psala o tom ráji, což jest příliš lákavě a ehoi tudíž mnohě upozornit, že paní Severinová nevíkrola, jak se vše ve skutečnosti má. Pravdou však jest, že jsou tam u nich pouze peníze za \$30 akr, ty však dostanou pouze agent, utkoliv ale žádný farmář, a nichž mnohý má již dávno svoji farmu na prodej, přičeitost ku prodej však ještě nedostal. Agenti posoucky skoupili levně a nyní dosti draho prodávají. Proto nemějí by se nechat krajané namozse chvalobnými dopisy zlákat. Neui to vždy tak snadným laem koupit a draho prodat, to štěti mřavějí agenti a nikoli farmář a není krajiny nikde — ani v Colorado, aby neměla při svých dobrých i nějakou špatnější stránku a nevhody. Zkusila jsem to sama v Colorado za tři roky tam pobytu a vím tudíž také něco o tanních poměrech. O nynějši naši krajine ne mohu toho posud mnoho psati, jelikož nejsme zde ještě dosti dlouho — od minulého jara. 8 úrodných drobných obilí je zde každý spokojen a jak z dosavadního mláceení vysvitlá, někomu sypě hodně, jinému málo; záleží totiž na tom, jak si kdo pole připravil. Počasí jame zde po celé léto měli zrovna, jaké jsme si přáli. Nyní však začíná býti i zde sucho. Přicházeli sice přepřšky, nřdily ale nehee spadnout vydatně dešt. K dopisu tomoť přikládám dva dolary do sbírky ve prospěch nebohých sirotků ve staré vlasti a se srdečným pozdravem zdravím všechny čtenáře "Pokroku".

Ctění paní! Díky za příspěvek pro tak šlechetný účel. Obnos jsem doručila na příslušné místo a bude mne těšit, když nás příležitostně v "Hlídce" dopisem potěší. Srdečně vás zdravím — Pořadatelka.

Vážená paní Radová! Jsem muž prostředního věku a moje žena je na 102. Nemáme žádných dětí. Moje žena, jak přijde večer, trápí mne, abych s ní šel na obrázky, ale já tomu neholduji a tož ona se na mne proto skorem každé večer rozhněvá. Jak bychom to udělali, tak abychom byli oba spokojeni? — Manžel.

Odpověď Manželí: Zde by byla nejvhodnější rada moje ta, aby jeden večer vždy vaše paní vám k vůli zůstala doma a přečetla si nějaký dobrý časopis neb knihu a druhý večer zase vy k vůli ní šel s ní na obrázky, a tak se as nejlépe srovnáte. Povolte stejno právo jeden druhému.

Z KUCHYNĚ

Pectin napomůže rosolovati stávy ovocné, postrádající této látky.

Často při zavařování vřisů, broskví, ananasů a jahod, domříváme se, jaké rosoly "jelly" by mohly býti udělané z jmenovaného ovoce. Ale toto úplně postrádá látky, které zrosolí stávy, zvaně "pectin". Látko tato nalézá se pod slupkou mnoha jiného ovoce a je nutnou při dělání "jelly". Je pravdou, že používání toho ovoce, které obsahuje pectin — jako jsou jablka, sibiřská jablčička a dğoule (quince) sloučené s ovocem, které neobsahuji tuto látku, ztrácejí poněkud na svoji původní chuti.

Po delší již dobu odborníci v domácnosti snažili se najiti cestu, jak získati hospodyně, tak aby ony mohly použiti této látky dle vřle a konečně byl vynalezen praktický způsob. A nejsnadnější způsob ku získání pectinu jest odložití jej z vnějšní bílé části oranžové slupky. Ostrouhvej neb oloupej jen žlutou část kůry oranžové a oloupej pak tolik bílé části z oranže, až toho máš pš libry. Laskaj, neb semel ji na mašince, přidej k ní tři koflíky studené vody a tři polévkové lžice citrónové šťávy a nech to stát ve hlíněné nádobě po čtyry hodiny. Pak uveď do varu a vař pouze 10 minut, nech to stát, až to sechladne, a pak přidej další tři koflíky vody a uveď do varu znovu a nech to pak stát přes noc. Druhý den to zase uveď do varu, nech sechladnout a pozorně přečeď. Tento návod udělá šest koflíků přípraveného "pectinu" a dá se uschováti do láhve vzlchnu prostě jako ovoce, totiž dáti jej do ovocné láhve a v páře as hodinu vařiti a dobře se uzavře. A takto se dá zaelovovati ku potřebě dle práni ku úpravě chutného jahodového jelly, vezmi jeden koflík tohoto přípraveného pectinu, jeden koflík jahodové šťávy a jeden koflík cukru a vař tak dlouho, až to zrosolovati a nalež pak do skleně, jako jiné jelly. Tímto způsobem se může takto připravený pectin použiti ku všemu ovoči, které pectin postrádá. Můžeš též použiti stejnu částku tohoto pectinu a cukru a použiti různých příchutí a barev, neměšli po ruce šťávy z ovoce.

Návod ku sušení ovoce a zeleniny.
Sušení ovoce neb zeleniny se může diti dvojím způsobem — a může sušení spojeno se sluceoc, aneb jen umělé. Přednost ale se dává vždy umělému, poněvadž počasí není vždy spoehlivé. Vlak se spojenu umělého se sluceocím, toto zničí všechny hmyzovou nákazu, nežli se ovoce usuší. Ovoce na slucei kuseně jest o něco tuavši, ale zachová dobrou chuť.
Ovoce neb zeleniny ku sušení předně musí býti úplně zdravé a čerstvé, dobře očistěné a čistým nožem krájene.
Zeleniny všech druhu, dle největší metody, májí býti po rozkrájení dány buď do dřátěných košůk, aneb pytlíčků ze řidké látky a ponoreny do vařící vody, podle udaného času, pak dobře osušiti na slucei a vzlchnu. Tímto způsobem důkladně očisti zelenina, zmlíru silnou vlnu i chuť, zjemní a povolí vláčna a napomáhá ku rychlejšímu unikání vlhkosti a zároveň metoda tato stráží bílkoviny a tímto zamezuje unikání chuti.
Po přípravě této zelenina se rozestře tenče na plechy, neb dřátěné táce a dá se buď do trouby v kamnech, aneb k tomu účelu sevláhně upravené při teplotě se začátkem 110 st. F. Teploměr se může za mírnou cenu pořiditi. V gázových kamnech v troubě jest možno dočisti tohoto tepla, když necháme hofáky hořet jen as dvě neb tři minuty; v kamnech varřičích udržovati pouze jen malé oheň a troubu při tom nechati otevřenou více, nežli na polou. Teplotura se stáží ponemáhlu stupňuje, až dostoupí 145 st. F. Cas ku sušení se měři dle velikosti kousku a též dle množství vody, již obsahuje. Obvyčejný čas je od dvou a půl do sedmi hodin. Když je zelenina usušena, pozná se lebec dle křehkosti. Při sušení se musí často obraesit a mřehati, tak aby se stejnoměrně hlřala a když se zelenina sešychlá, může se přesypati do méně třeší a jiná přidati. Po usušení se uloží buď do plechových krabic od kávy, nebo jiných věcí, aneb do ovocných láhvi, ale dobře uzavřiti, tak aby se nemohl hmyz k ní dostati.
Turky (squashe), celer, petržel, pór, mrkev a vůbec všechna zelenina se dobře očisti, oloupe, neb oškrabe, dobře umyje, osuší a na malá kousky rozkrájí, pak usuší sušou udaným způsobem. Pro hospodyní jest takto sušená zelenina velikou výhodou k upravování jídla; může vždy tyto míti při ruce, když vaří, nebo peče maso, sáhnutí pouze do police a ušetřiti si s tím mnoho práce a starosti. I ve městech lze dostati na podzim kofemou petržel, celer, mrkev i pór a kdo má rád i vodnici, může si ji nasušiti a není třeba platiti za tyto v zimě vysoké ceny.
Kdo má v zahrádě ovoce a neobrá je zavařovati do láhvi, může si i tohoto pro potřebu nasušiti.
Nevčasná vzpomínka.
Za týden po tučném čtvrtku zdečeně vyřkřkla paní Otčenašková: "Pro pána kráče, muži! Vždyť já zapomněla, že je už pš!"
Pan Otčenašek, maje před sebou vepřové a kuřičkou, knedlíky a zelí: "Také jsi si mohla na to vzpomenout až po obědě!"

Jest Váš žaludek také na stávece?

Stávy jsou dnes na denním pořádku. Vyšel-li Váš žaludek rovněž na stávec, má k tomu jistě závažné důvody, i musíte se do nejvíce vynasaziti, abyste došli rychlého návratu žaludku k jeho výsocc účelité práci. Trinerovo Léčivé Hořké Vino jest nejlepší usmílovatelem. Vyláští vnitřnost, odstraní z nich hromadění se tam odpakové látky, jež otravují vnitřnost a ochromují jejich pravidelnou činnost a níř je zály zase zjednat. Je po bóleni hlavy, zápe, nerveose a jiných příznacích, a je Vm zae výborné. Každý lékárník má slušnou zásobu Trinerova Léčivého Hořkého Vlna. Také tam dostanete Trinerovo Antiputrin, který, je-li naležitě rozředěn v teplou vodu, jest výtečný v vystřikování nosu a ledla při letní cizí seznní horečce. (Hay Fever). — Joseph Triner Company, 1323-43 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.—Adv.